

altså fælles nationale krav, der kan sikre en fælles viden om f.eks. værker og kunstnere, som har været af central betydning for udviklingen af vores kultur.

Regeringen har fortsat store opgaver forude. Vi Konservative har længe kæmpet for en kommunalreform, og alene kravet om et effektivt sygehusvæsen nødvendiggør en ny struktur i de kommende år. Målet er at forbedre servicen for den enkelte borger ved en forenklet regionsstruktur uden skatteudskrivende myndighed, og vi ser frem til forhandlingernes fortsættelse i morgen. Også i disse forhandlinger handler det for os at se om at udvise rettidig omhu og sikre en struktur, der ikke spænder ben, men fremmer vores fælles muligheder for at få et samfund, der er i balance og udvikling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Pia Christmas-Møller, og så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

I sin tid blev en af statsministerens borgerlige forgængere karakteriseret som en parfumesælger, og jeg må altså tilstå, at det var et billede, der randt mig i hu, da jeg hørte statsministerens tale her til morgen, for sjældent har jeg hørt et så ivrigt forsøg på at sælge en gedigen flaske lugtevand som den fineste franske parfume, man overhovedet kan forestille sig. Her følger statsministeren de tidligere borgerlige statsministres tradition op, for det var jo et skønmaleri uden lige, og det skulle formentlig dække over, at statsministeren og regeringen i virkeligheden er i kolossale vanskeligheder og er trængt i defensiven.

Hvor regeringen i den første tid efter det sidste valg nærmest kunne gå på vandet, ser vi nu en regering, der er i vanskeligheder. I næsten alle meningsmålinger har den mistet sit flertal; de økonomiske vismænd og andre økonomer kritiserer dens økonomiske politik sønder og sammen; løfterne om forbedringer af velfærden hænger slet ikke sammen med de oplevelser, almindelige mennesker har med forringelser i deres hverdag; regeringen har spundet sig ind i en Irakkrig, der blev så katastrofal, at selv en række af statsministerens egne støtter i kulturkampen nu undsiger ham; forhandlingerne om at få et bredt forlig om en kommunalreform er i kolossale vanskeligheder, og en række ministre er så belastede af enkeltsager, at der nu åbent spekuleres over, hvornår de får en fyreseddel. Om det så vil hjælpe, kan man jo diskutere.

Kl. 10.40

Det er vel den desperation, der er årsag til, at regeringen nu forsøger at købe sig stemmer gennem de skattelettelser, der er blevet den seneste salgsvare i butikken, men i SF tvivler vi på, at befolkningen hopper på den limpind. Der er nemlig en ting, man skal være meget varsom med i politik, og det er at undervurdere befolkningen. Regeringen kan desværre godt gennemskue det, men befolkningen kan også godt gennemskue det, og den er udmærket klar over, at konsekvenserne af disse skattelettelser er, at der skal betales en regning på et senere tidspunkt, og at det vil betyde nedskæringer i velfærden.

Det er klart, at de af os, der får flere penge i lommen, er da glade for det. Vi kan måske få en lidt bedre udenlandsrejse her i sommer, men mon ikke mange af os får en lidt dårlig smag i munden, når vi kan se, hvor skævt det er fordelt, hvordan det er de højtlønnede, der uden sammenligning får de største lettelser, og hvordan en række mennesker, f.eks. pensionister og arbejdsløse, ikke får noget som helst?

Naturligvis vil den politik påvirke velfærden, og vi kan igen regne med, at aben vil blive sendt videre til kommuner og amter. Vi vil fortsat se nedslidte folkeskoler udeomkring, og regeringen skylder os nogle meget mere kontante svar på, hvad den vil gøre for at bryde den dårlige cirkel, der er skabt i folkeskolen. Hvordan kan vi sikre, at børnene og lærerne bliver stolte over skolen og bliver glade for at gå i skole? Hvordan kan vi offensivt bryde den negative sociale arv? Det var der intet som helst konkret om i statsministerens tale.

Hvordan får vi en skole, der er rettet mod fremtiden og ikke mod den fortid, hvor statsministeren og vicestatsministeren selv gik i skole? Det eneste, vi har hørt fra regeringen, er ret beset statsministerens frontalangreb på rundkreds-pædagogikken og skolelærerne, som han lagde ud med i sin åbningstale. Han trak så godt nok lidt i land igen, da han blev klar over, at han var kommet for langt ud, men tilbage står indtrykket af en regering, der ikke tager folkeskolens problemer alvorligt, men i stedet bruger folkeskolen som ammunition i den værdikamp, som statsministerens spindoktorer har kreeret for ham.

Vi vil fortsat opleve daginstitutioner med dårlige normeringer, hvor der er for lidt plads til børnene, for lidt albuenum og for få muligheder for, at børnene kan være børn. Vi har et samfund, der skriger efter, at vi skal være på arbejdsmarkedet, men så er vi også nødt til at sik-